

Szegedi Egyetem

I. évf. 8. szám

A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1963. május 27.

TÜRELMETLENSÉG

A türelmetlenség mint emberi magatartás, önmagában nem értékelhető. Értékét mindig a mögötte levő tartalom határozza meg. A türelmetlen ember lehet csak izgága, mindenben hiba után kutakodó, mindenkibe belekötni akaró kellemetlen figura, de lehet mélyen és szenvedélyesen igazság szerető ember is — aszerint, hogy miért türelmetlen.

Divat mostanság a türelmetlenség, divat mint a »modernség« igénye. De mint ahogy a divatos »modernség« külsőségeiben, öltözködésben, hajviselet és ruházat hóbortosságában, no meg a tviztelésben tombolja ki magát elsősorban, ez az egyetemistáink között divatként jelentkező »türelmetlenség« is megmarad jobbára az efféle fellengzős agálásnál.

Szokták mondani, hogy az ifjúság mindig lázadó. S van most is rokonszenves vonása ennek a különben sokszor pózokban tetszelgő lázadásnak. A felnövekvő új nemzedék helyet keres magának a felnőtt világban, s ez a helykereső türelmetlenség jelentkezik az említett forradalmiskodásban is. »Nem becsülnek meg bennünket!« — mondják s nem teszik hozzá, hogy ezt a megbecsülést ki kell előbb küzdeni munkával, cselekvéssel, ezt a megbecsülést ki kell mindenkinek érdemelnie. »Szeretnénk a magunk formálta törvények alapján élni« — hajtogatják és elfeledkeznek arról, hogy nem az ember formál és alakít új törvényeket a világ számára, hanem az embert formálják, alakítják, edzik erőssé, munkára képes alkotásra kész felnőtte a világ, a társadalom objektív törvényei.

Értelenségről, közönyről panaszkodik ez a »lázázó fiatalság«. Van rá oka? Oly mértékben föltétlenül nincs, amilyen mértékű ez a panaszkodás. Hiszen érvényesülésének útját mindenki maga határozza meg. Ha tanul, ha tehetséges, nyitva áll előtte minden út, minden pálya, akár a legnagyobb magasságokba ivelő is.

No, persze, »hözöngeni«, vagy éppen szakállt növeszteni mindig könnyebb, mint dolgozni lelkiismeretesen és kitartó szorgalommal. Még talán a térdnél embertelenebb szűk, bokában pedig szoknyabőségű trapéznaadrágot is könnyebb felhúzni mint irodalommal, nyelvbiszettel, vagy éppen a polgári törvénykönyv paragrafusával megküzdeni.

Nem problémátlan a fiatalok élete, nem az az egyetemistáké sem. A menza drága volt mostanáig, a kollégiumban kevés a hely, az alberlet, az ágyrajárás pedig nem leány-

álmom. S meglehet, hogy néha joggal felpanaszolható értelenség, bántó közöny fogadja az ifjúság mozdulásait. De vannak e fiataloknak egzisztenciális gondjai, van állásgondjuk, van olyan, hogy naponta kenyéren-vízen tengődve kell végigkínálnodniok négy-öt esztendő?

Hazudik meggondolatlanul, vagy nagyon is meggondoltan, aki ilyesmit állít. Van kényeskedő kényelmes-ség, amely irtózik a vidéki állás elfogadásától és ezt az irtózatot megpróbálja egzisztenciális kérdésként beállítani. Van tunyaság, mely a vizsgákon való sorozatos elbukásait a háttérbe szorított, elnyomott zseni pózával próbálja elleplezni. Van tehetségtelenség, mely egyéb híján, külsőségekben pózokban éli ki a benne feszülő, jobbra érdemes ambíciókat. S van jószándék is, natv és becsületes, amely bedől ezeknek a pózoknak, s a legjobb szándékkal rossz, kivetni való érdekek hitvány kis önzések és szájkodások hívője és hitvallója lesz.

Épül a szocializmus, épül vele tégláról téglára maga az ember is. Épül — az építés, a fejlődés ellentmondásait hordozva magában. Egy-egy lépcsőfoka a fejlődésnek minden ilyen ellentmondás, s aki megoldja, fokról fokra feljebb léphet. Ne a kicsinyes anyagi kérdések alantas lázadása jellemezze a mi fiataljaink türelmetlenségét, hanem az a tökéletesíteni és tökéletesíteni igyekvő akarát, mely a szepőt elűntetni nem úgy próbálja, hogy vele az arc is elpusztuljon. Anarchizmus nem lehet a mi életformánk.

A fejlődés ellen való az efféle türelmetlenség. De ha már türelmetlenek vagyunk, legyünk azok mindenek előtt önmagunkkal szemben, a hibáinkkal szemben. Követeljünk türelmetlenül egyre többet, egyre jobbat önmagunktól a munkánkban, a tanulásban. Követeljük türelmetlenül tetteinktől és tetteleinktől az igazmondás, a megalapozott véleményalkotás komolyságát, kérjük számon önmagunktól türelmetlenül barátságaink, szerelmeink tisztaságát, kapcsolataink föltalan, minden hátsó gondolatától, minden megkisebítő önzéstől mentes becsületességét.

Ha siettetni akarjuk az időt, ha gyorsítani akarjuk a fejlődést, erre képesek csupán így lehetünk. S ha türelmetlenségünkben ez a nemes, tiszta szándék vezérel, jogunkat hozzá nem fogják tőlünk elvitatni.

Megnőtt a KISZ-esek felelőssége

Időszerű feladatokról tanácskoztak a két egyetem aktivistái

A tanulmányi reform, az új felvételi- és ösztöndíj-rendszer által megszabott politikai feladatokról tanácskoztak a József Attila Tudományegyetem, az Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola KISZ-aktivistáinak értekezlete.

A tanácskozáson Varga Ferenc, a KISZ megyei bizottságának köznevelési felelőse tartott tájékoztatót az időszerű politikai feladatokról. Hangsúlyozta, hogy ez év őszétől

az eddiginél sokkal fokozottabban kell a KISZ-tagoknak beleszólniuk a kommunista szakemberképzés kimunkálásának gyakorlati feladataiba.

Az alapelv ebben a tekintetben: a szakmai alkotómunka elmélyítése, a küzdeni tudás a szakmai és politikai újért, a haladó, előbbrelendítő tendenciák érvényesítéséért.

Az előadó ismertette a KISZ-alapszervek szervezőmunkájának eredményeit. 1960-ban a négy szegedi felsőoktatási intézmény 3 ezer hallgatója közül 45—50 százalék volt a KISZ-tagok száma, —

ma viszont 7 intézmény 4300 hallgatójának 95 százaléka KISZ-tag; az országos átlagnál is jobb tehát az eredmény ebben a tekintetben.

Ez persze nem jelenti azt, hogy politikailag és szakmailag a legteljesebb mértékben felkészültek lennének ezek a hallgatók. Sürgős és szükséges feladat segíteni a szakemberképzés színvonalának emelését, fokozottan előtérbe kell állítani a KISZ-munkában a gyakorlati életre való nevelést, valamint az erkölcsi, politikai nevelés elmélyítését.

Az üzemi és tsz-tapasztalatok igényes feldolgozása, a középiskolai diákköri munka patronálása, a materialista ideológia igazságainak a szaktárgyakon keresztül tudatosítása ugyancsak első-

rendű feladata a diákköröknek.

Az ún. »mozgalmi kabinetek« patronáló feladatait konkrétan körül kell határolni a jövőben, tehát pl. a tudományegyetemi kabinetek kizárólag a középiskolás KISZ-szervekkel, a Tanárképző Főiskolások az általános iskolások úttörő-mozgalmának segítségével foglalkozzanak a jövőben, hiszen miután végeztek, ugyanezen a területen fognak tevékenykedni.

Fontos politikai feladat hárul a KISZ-szervezetekre az új felvételi rendszer és az ősszel életbe lépő ösztöndíj-rendszer végrehajtásával kapcsolatban is.

Az új felvételi rendszer

hallatlan mértékben segít a tanulmányi munkában kiemelkedő teljesítményt nyújtó hallgatók anyagi helyzetén.

Hiszen például a kitűnő, jeles és jó rendű tanulmányi és társadalmi ösztöndíjainak összege jelentékenyen emelkedik, tandíjat egyáltalán nem fizetnek, — a menza ebéd-árai felére csökkennek, — a hallgatók 1 százaléka havi 1000 Ft, 2 százaléka pedig havi 700 Ft népköztársasági ösztöndíjat kap.

A diákközhöz lakói az otthon szolgáltatásaiért és a naponkénti háromszori étkeztetésért összesen 200 Ft-ot fognak fizetni havonta.

Az új felvételi rendszer rendelkezéseit minden hallgatóval ismertessék meg a KISZ-aktivisták, s legyenek rajta, hogy a felvételi bizottságokban a legfelkészültebb KISZ-vezetők foglaljanak helyet.

Szerezzenek érvényt a protekció elleni küzdelem elvének, erősítsék annak az elvnek érvényesítését, mely szerint a felvételeknél a rátermettség a legdöntőbb.

A hallgatók iránt megnyilvánuló, nagyfokú gondoskodásnak maga után kell vonnia a követelmények emelését, az egyre jobb tartalmasabb eredmények színvonalának növelését.

Kitüntetett professzorok ünneplése az Orvostudományi Egyetemen

A Szegedi Orvostudományi Egyetem rektora fogadást rendezett dr. Jancsó Miklós kétszeres Kossuth-díjas egyetemi tanárnak, a Gyógyiszerintézet igazgatójának 25 éves tanári jubileuma alkalmából.

Európai hírű professzorunkat, dr. Jancsó Miklóst tudományos eredményeiért, kiváló oktató munkájáért Népköztársaságunk Elnöki Tanácsa nemrég a Munka Érdemrenddel tüntette ki.

A fogadás az egyetem rektora, dr. Rávnay Tamás hangsúlyozta, hogy Jancsó professzor első kutatási eredményeire, melyekkel — egész fiatal fővel — új megvilágításba helyezte a kemoterapeutikumok problémakörét, Európa-szerte felfigyeltek a szakemberek. Későbbi kutatásainak eredményeként Afrika jelentékeny területén szoríthatók vissza az álomkór, mely előzőleg tömegesen szedte áldozatait. A gyulladási mechanizmusával, s a fájdalom csillapításával kap-

csolatos kutatómunkájának szintén felbecsülhetetlen gyakorlati haszna volt. A Magyar Tudományos Akadémia méltán választotta aránylag fiatalon tagjai közé, megérdemelten nyerte el a »kiváló orvos« kitüntető címet, s legutóbb a Munka Érdemrendet eredményeiért.

Jancsó professzor megtartottan mondott köszönetet az üdvözlő szavakért, s kifejtette: ha ismét választania kellene a pályák között, feltétlenül a gyógyszerkutatói pályát választaná, mely sok szívósságot, kitartó türelmet igényel ugyan, de melynek a maga szépségei is megtalálhatók.

— Szegeden kitűnő az atmoszféra a kutatómunkára, épp ezért továbbra is e város falai között akarok tevékenykedni — jelentette ki Jancsó professzor, akit a közelmúltban hívtak Budapestre.

Dr. Gellért Albert professzor, az Anatómiai Intézet igazgatója emelkedett szólamra. Meleg, baráti szavakkal gratulált a 70. életévéhez érkezett — s ebből az alkalomból ugyancsak Munka Érdemrenddel kitüntetett — dr. Rávnay Tamás rektornak, a Szegedi Bőrgyógyászati Klinika igazgatójának.

Dr. Rávnay Tamás válaszában az orvosi hivatás és kutatómunka humánusmot igénylő mozzanatairól szólt. Szavai után a jelenlevők hosszas tapsal, melegen szeretettel ünnepelték a fiatalos külsejű, kollégái körében rendkívül népszerű rektort. Mindkét jubiláló professzornak dr. Szilárd János, az Orvostudományi Egyetem pártbizottságának titkára kívánt sikereket gazdag további esztendőket, jó egészséget, töretlen alkotókedvet az egyetem párt-szervezetei nevében.

Az ünnepi perceket hosszas, baráti eszmecsere oldotta fel. Az intézetei vezetői is kifejezték jókívánásaikat a népszerű, nagytekintélyű jubilánsoknak.

A tartalomból:

Kép vagy absztrakció

Barátok az óceánon túlról

Eszmecsere

Tudósok országos békekonferenciája Szegeden

Június 10-én az Országos Békekonferencia Tudományos Bizottsága, valamint a Hazafias Népfront Szeged Városi Bizottsága és a szegedi felsőoktatási intézmények közös rendezésében tudományos békekonferencia lesz Szegeden.

Az egy napos tanácskozás délelőtt, 10 órakor kezdődik dr. Antalffy György, egyetemi tanár, a József Attila Tudományegyetem rektora »Az értelmiség szerepe a békemozgalomban« című megnyitói előadásával. Ezután dr. Búza László akadémikus, egyetemi tanár az európai biztonság és a nemzetközi jogi törvényesség problémáiról beszél. Referátumát dr. Szentpéteri István kandidátus, egyetemi adjunktus »Alkotmányos garanciák és a béke védelme«, dr. Nagy Károly egyetemi adjunktus »A berlini kérdés« és dr. Madácsy László egyetemi docens, bölcsészkar dékán-

helyettes »Háborúellenes törekvések a modern francia irodalomban« című korrefe-rátumai egészítik ki majd.

Szünet után délután 3 órakor folytatja munkáját, dr. Ábrahám Ambrus Kossuth-díjas akadémikus, egyetemi tanár »A háborúval kapcsolatos lelki és testi megterhelések hatása az emberi szervezetre« című előadásával, a konferencia. Dr. Karády István kandidátus, tanácsvezető egyetemi tanár »A megterhelések körélettani jelentőségéről, dr. Huszák István Kossuth-díjas egyetemi tanár, az orvostudományok doktora a testi és lelki megterhelések pszichológiai következményeiről, dr. Obáll Ferenc kandidátus, tanszékvezető egyetemi tanár pedig a sugárenergia biológiai hatásairól beszél hozzászólásában a tanácskozás résztvevőinek. A tudományos békekonferencia délután 6 órakor ér véget.

BALLAGÓK ÉS BALLAGÁSOK

Május nemcsak a tavasz, hanem a szerelem, hanem a ballagások hónapja is. A közelmúltban búcsúztak el a diákelettől a két szegedi egyetem »örögdiákjai«. A József Attila Tudományegyetem ötödövesei május 11-én rendezték meg ballagási ünnepségüket, amelyen az Ady-téri egyetem auditoriumában dr. Duró Lajos docens, a Központi Egyetem aulájában pedig dr. Antalffy György egyetemi tanár, az egyetem rektora köszöntötte és bocsátotta el a végzős bölcsészeket, jogászokat és ttk-sokat.

Egy héttel később, május

17-én rendezték meg nagy-nemcsak a fiákeres búcsúzásukat az ötödöves orvosok, hanem a negyedöves gyógyszerészek. Az orvosgyógyászok az egyetem intézeteit, klinikáit, s elkészítettek professzoroktól, Erdelklődők, ismerősök, barátok és szülők sorfala között, karjukon a kapott virágcsokrokkal indultak neki az életbe vezető nagy útnak a holnap orvosai és gyógyszerészei. Száznegyvenhét ötödöves kezd meg szigorlóvét, s hatvanhét gyógyszerész feléves szakmai gyakorlatát.

Ballag már a vén diák... Bölcsészek, jogászok, ttk-sok kart karba fonva még egyszer együtt a Petőfi sugárúton

Virágokkal a karjukon meghatóan hallgatják a szemézetit klinika előtt az ötödöves orvosok a búcsúztató szavakat